

LXXIV.

Forslag til Pensionslov

for

Bestillingsmænd m. fl. ved Strafanstalterne og Statens Sindssygeanstalter.(Fremsat i Folketinget den 21. Februar 1907 af Justitsminister *Alberti*.)

§ 1.

De ved Strafanstalterne og Statens Sindssygeanstalter ansatte Bestillingsmænd og kvindelige Funktionærer saavel som de Mænd og Kvinder, der ere antagne i fast Arbejde og ikke have deres Hovederhverv udenfor Anstalternes Tjeneste, opnaa Pensionsret efter Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858, naar de efter det fyldte 25 Aar have tilbagelagt en Tjenestetid af 10 Aar, saaledes at den pensionsgivende Tjenestetid regnes fra dette Tidspunkt. Kun ved Beregning af Pension for Sygeplejersker samt for det ved Statens Sindssygeanstalter ansatte kvindelige Opsynspersonale medregnes de 10 første Tjenestear i pensionsberettigende Stilling som pensionsgivende. Tjenestetid i en anden Stilling, med hvilken der er forbundet Adgang til Pension af Statskassen, medregnes som pensionsgivende. Reglerne i Pensionsloven af 24. Februar 1858 komme ligeledes til Anvendelse paa de efter foranstaaende pensionsberettigede Bestillingsmænds, Funktionærers og Arbejderes efterladte; for Kvinders Vedkommende paa de af dem efterladte ægtefødte, umyndige Børn. Understøttelserne til Børnene fastsættes indenfor de ved Pensionslov af 24. Februar 1858 bestemte Grænser af Finansministeren. Afgørelse af Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person efter sin Tjenestes Beskaffenhed hører ind under Reglerne i denne Paragraf, og da under hvilken Regel, træffes af Finansministeren efter Forhandling med Justitsministeren.

§ 2.

Med Hensyn til Pensioneringen sker der en Inddeling i 2 Klasser, nemlig:

- A. Personer, der have fast Maanedse- eller Ugeløn, og som ikke lide Afkortning eller Afdrag paa Grund af tilfældig Fraværelse fra Tjenesten.
- B. Alle andre Personer, hvis Lønninger ere vekslende efter det ydede Arbejde, hvad enten dette betales med Timeløn, Dagløn eller som Akkordarbejde, og som kun lønnes, naar de ere til Stede.